

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่

โทรศัพท์ ๐-๕๖๕๓-๙๒๓๓

<https://www.banraisao.go.th>

คำนำ

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕ นี้ จัดทำขึ้นตามแผนปฏิบัติการป้องกัน การทุจริต ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันปราบปราม การทุจริต และประพฤตินิยมชอบ ตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ซึ่งแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตจะสิ้นสุดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยในที่ประชุม คณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๓ ได้มีมติเห็นชอบให้ขยายกรอบเวลา ของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕ นี้ขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการป้องกัน การทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ โดยมีรายละเอียดโครงการ/กิจกรรม/มาตรการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งได้จัดทำภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ ประกอบด้วย ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

มิติที่ ๒ การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริต

มิติที่ ๓ การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

มิติที่ ๔ การเสริมสร้างและปรับปรุงกลไกในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕ นี้ จะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการป้องกันการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ และมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ แสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อ บรรลุวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่

บทนำ

๑. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการบ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นตลอดจนบุคคล หรือหน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ในให้เกิดปัจจุบันมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์

การทุจริตในระดับท้องถิ่น พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่การกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้อยู่ภายใต้การกระจายอำนาจแล้วก็ตามมีวัตถุประสงค์สำคัญ เพื่อให้บริการต่าง ๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้นแต่ในทาง ปฏิบัติทำให้แนวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ลักษณะการทุจริตในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

- ๑) การทุจริตด้านงบประมาณ
- ๒) การทุจริตเชิงนโยบาย
- ๓) การทุจริตเกิดจากสภาพปัญหาจากตัวบุคคล
- ๔) การทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎระเบียบและกฎหมาย
- ๕) การขาดคุณธรรม จริยธรรม
- ๖) การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงาน
- ๗) การตรวจสอบภายในและการควบคุมภายในไม่ดีพอ
- ๘) การทุจริตที่เกิดจากการเกรงกลัวอำนาจของผู้มีอิทธิพลท้องถิ่น

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ๑) **โอกาส** แม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแต่ พบว่า ยังมีช่องว่างที่ท ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้ม แข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอ านาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงก็เป็นอีก โอกาสหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต

- ๒) **สิ่งจูงใจ** เป็นที่ยอมรับว่าสภาวะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมนิยม ทำให้คนในปัจจุบัน มุ่งเน้นที่การสร้างควมร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมทุจริตมาก ยิ่งขึ้น

- ๓) **กลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส** การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะการทุจริต ในเชิงนโยบายที่ท ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชน ขาดกลไกการตรวจสอบความ โปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคลเหล่านี้

- ๔) **การผูกขาด** ในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของการผูกขาด ดังนั้นจึง มีความเกี่ยวข้องของเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้ตนเอง ได้รับสิทธิในการด าเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาด ได้แก่การผูกขาดในโครงการก่อสร้างและ โครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ

๕) การได้รับคำตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ ชำราชการมีพฤติกรรมการทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องแสวงหา ช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว

๖) การขาดคุณธรรมจริยธรรม ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบัน พบว่า คนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาปน้อยลง และมี ความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ส่วนรวม

๗) ค่านิยม ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดีคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นยกย่องคนที่มี เงิน คนที่เป็นเศรษฐีมหาเศรษฐีคนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิด เห็นว่าการทุจริตเป็น วิธีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื้อเป็นคนเซ่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ยอมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บัง หลวง โดยไม่มีความละอายต่อบุญและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

๑. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงและ สลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของชาติเป็นปัญหา ลาดับ ตัน ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เนื่องจากเกิดขึ้นทุกภาคส่วนใน สังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง ภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักถูกมองจากภายนอก สังคมว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชัน และมักจะถูกกล่าวหาว่าทุจริตตามสื่อและรายงานของทาง ราชการอยู่เสมอ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อกระแสการกระจายอ านาจและความศรัทธาต่อระบบการปกครองส่วน ท้องถิ่นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน มีผลในเชิงลบสอดคล้องกับการจัด อันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index – CPI) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินการ ทุจริตคอร์รัปชัน

ความพยายามในการปราบปรามการป้องกันการทุจริต ไม่ว่าจะเป็น การเป็นประเทศภาคีภายใต้ อนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต(United Nations Convention Against Corruption-UNCAC) พ.ศ. ๒๕๔๖ การจัดตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาแล้ว ๓ ฉบับ แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทย ไม่ได้มีแนวโน้มที่ลดน้อยถอยลง สาเหตุที่ทำให้การทุจริตเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยประกอบด้วยปัจจัย ทางด้านพื้นฐานโครงสร้างสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์แนวตั้ง (Vertical Relation) หรืออีก นัยหนึ่งคือพื้นฐานของสังคมอุปถัมภ์ที่ท าให้สังคมไทยยึดติดกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้อง และพวกพ้อง ยึดติดกับกระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม ยกย่องคนที่มีเงินและมีอ านาจ คนไทย บางส่วนมองว่า การทุจริตคอร์รัปชัน เป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่ อดีตหรือกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมและวัฒนธรรมไทยไปแล้ว ผนวกกับปัจจัยทางด้านการท างานที่ไม่ได้ บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนไว้ด้วยกัน จึงส่งผลให้การท างานของกลไกหรือความพยายามที่ได้กล่าวมา ข้างต้นไม่สามารถท ทำได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความเข้มแข็งปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๓ เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มี มาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความ ร่วมมือจากฝ่ายการเมือง หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและ ประชาชนเพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและ

เกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาชาติ โดยกำหนด วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาดไทย
ทั้งชาติต้านทุจริต” มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการประเมิน ดัชนีการรับรู้การทุจริต(Corruption
Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งการ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ไม่น้อย
กว่าร้อยละ ๘๕ ระดับคะแนนจะสูงขึ้นได้นั้น การบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้น
เจ้าหน้าที่ของรัฐและ ประชาชนต้องมีพฤติกรรมแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ในทาง
ทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตจะสิ้นสุดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยในที่
ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๓ ได้มีมติเห็นชอบให้ขยาย
กรอบเวลาของยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ –
๒๕๖๔) ให้ใช้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๕
ขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการป้องกัน การทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ โดยมี
รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม/มาตรการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งได้จัดทำภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ ประกอบด้วย ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

มิติที่ ๒ การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริต

มิติที่ ๓ การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

มิติที่ ๔ การเสริมสร้างและปรับปรุงกลไกในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบังเกิดผลเป็นรูปธรรม
ในทางปฏิบัติเป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะ ที่ ๓
(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่
มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริตให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืนจึงได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้านการป้องกันการทุจริต (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๑) เพื่อกำหนดแนวทางการ
ขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตผ่านโครงการ/กิจกรรม/มาตรการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรม
อย่าง ชัดเจน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตอย่างแท้จริง

๓. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต

๑) เพื่อยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารท้องถิ่น

๒) เพื่อยกระดับจิตสำนึกที่รับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของข้าราชการฝ่ายการเมือง
ข้าราชการฝ่าย บริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่น

๓) เพื่อให้การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี (Good Governance)

๔) เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วม (people's participation) และตรวจสอบ (People's
audit) ของภาคประชาชนในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕) เพื่อพัฒนาระบบกลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการของ
องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น

๔. เป้าหมาย

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ท้องถิ่น ปราศจากการก่อให้เกิดข้อสงสัยในการประพฤติปฏิบัติตามมาตราการจริยธรรม การขัดกันแห่งผลประโยชน์ และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

๒) เครื่องมือ/มาตรการการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของ ข้าราชการ

๓) โครงการ/กิจกรรม/มาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชน เข้ามามีส่วนรวมและตรวจสอบการปฏิบัติหรือบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔) กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ มีเข้มแข็งในการตรวจสอบ ควบคุมและถ่วงดุลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติ มิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน

๕. ประโยชน์ของการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันทุจริต

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำมาซึ่งการสร้างค่านิยม และอุดมการณ์ในการต่อต้าน การทุจริต (Anti-Corruption) จากการปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมาภิบาล รวมถึงหลักเศรษฐกิจ พอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารราชการเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มีความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

๓) ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่รวมคิด ร่วมทำร่วมตัดสินใจรวมถึงร่วมตรวจสอบในฐานะพลเมืองที่มี จิตสำนึกรักท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๔) สามารถพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการ ทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วนให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้านการ ป้องกันการทุจริต อันจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจและให้ความร่วมมือกันเป็นเครือข่ายใน การเฝ้าระวังการทุจริตที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน